

Životopis Jitka Frýdmanová

Narodila se 9. 10. 1954 v Žatci jako Jitka Kinštová. Její rodiče byli učitelé a celé dětství a dospívání s nimi a mladším bratrem Janem prožila v Klánovicích (dnes části Prahy). Do školy chodila v Klánovicích, zažila ještě vyučování v sobotu. Na roky 1962-1968 vzpomíná ráda, jako bezstarostnou dobu s kamarády, výlety, divadly a filmy. Ráda lyžovala, jezdila na kole, a když její otec, zapálený tělocvikář a sportovec, se svými přáteli obnovil Klánovické tenisové kurty, které od roku 1948 chátraly, začala hrát tenis.

V roce 1968 přišel zlom v podobě invaze „spřátelených armád“ v čele s armádou sovětskou. V ulicích stály tanky, všude ozbrojení, zakabonění vojáci, rozhlas vyzýval ke klidu. V Praze se střílelo, byli mrtví. Její otec se velmi angažoval v odporu proti okupantům. Velkým traumatem pro ni bylo upálení se Jana Palacha. V roce 1969 začala studovat čtyřleté gymnázium Na Pražačce. Přišla takzvaná normalizace, probíhaly prověrky učitelů. Její otec jimi neprošel, protože vždy od plic řekl, co si o invazi myslel.

Na začátku maturitního ročníku se dozvěděla, že ji komunistická organizace v Klánovicích nedoporučila ke studiu na VŠ. To bylo další velké životní trauma. Po maturitě nastoupila do zaměstnání jako vychovatelka v Dětském domově Klánovice. Už po roce začala dálkově studovat tříletou pedagogickou školu a znovu maturovala.

V roce 1977 se provdala za Miloše Frýdmana a postupně se jim narodily 3 děti, Vojtěch, Zuzana a Alena. Spolu s manželem a rodiči přestavěli rodinný dům, aby se do něj vešly 2 domácnosti.

Když přišla v roce 1989 sametová revoluce, nadšeně s manželem a otcem chodili do Prahy na demonstrace a brali s sebou i 11 letého syna, který již chápal, co se děje. Život se změnil. Rodina začala cestovat a poznávat Evropu, do které dříve nesměli.

V padesáti, kdy už ji po třiceti letech unavovala práce s dětmi, si našla práci knihovnice. Na „stará kolena“ vystudovala knihovnický institut v Národní

knihovně a stala se vedoucí Místní knihovny v Klánovicích. Tato práce ji velice bavila, v knihovně zůstala až do odchodu do důchodu.

S manželem jsou hrdí na 3 vysokoškolsky vzdělané děti a radují se ze čtyř vnoučat. Dodnes rádi a často cestují, milují a opečovávají chalupu na Vysočině a udržují dům a zahradu v Klánovicích. Paní Frýdmanová chodí na přednášky celoživotního vzdělávání, pravidelně cvičit a také na keramiku. Stále ráda čte a říká, že nikdy v životě nezažila nudu.